

2021.02.13 – 2021.05.02

Marie Fahlin *Centauring*

marabouparken

STOCKHOLM | STOCKHOLMS
UNIVERSITY | KONSTNÄRLIGA
OF THE ARTS | HÖGSKOLA

CENTAURING

Utställningen på Marabouparken konsthall är en del av det konstnärliga forskningsprojektet *Moving through Choreography – Curating Choreography as an Artistic Practice*, vilken utgår från begreppet ”centauring”. Begreppet kan förstås som en temporär förening av två kroppar, praktiker, objekt eller kunskapsfält i skapandet av en tredje – för oss okänd – varelse, företeelse, situation, blivande eller varande; en kentaur.

Kentauren är en fantasigestalt, en liminal varelse, men även det begrepp, eller bild, som inom dressyrens värld används för att beskriva praktiken och estetiken av ett ekipage. Projektet har tagit sin utgångspunkt i frågor om hur curatering och koreografi kan förstås som en gemensam konstnärlig praktik, hur dessa ”kentaurar”, och hur denna praktik opererar i relation till temat dressyr.

Relationen mellan hästar och människor inom dressyr (ridkonst) bygger på koreografiska praktiker (former, mönster, rörelser och ryttarens ”hjälp”) och inbegriper affektskapande situationer såsom intimitet, dominans, rädsla, flow och lydnad. I projektet har objekt, terminologi och koreografi från dressyrvärlden använts och, tillsammans med exhibitors (performers), utforskats och aktiverats i performativa händelser för att på nya sätt curatera dressyrens inre och yttre estetik och kunskapsfält.

Som en integrerad del av utställningen kommer ett program att äga rum. Konstnärer, koreografer, dansare, dressyrspecialister och andra konstnärliga forskare, har bjudits in att göra föreställningar, inter文enera med utställningen, och samtala om såväl ridkonstbegreppet som konstnärlig forskning i relation till visuell framställning och det konstnärliga fältet.

Marie Fahlin
doktorand, koreograf, curator

The exhibition of the artistic research project *Moving through Choreography – Curating Choreography as an Artistic Practice* takes the notion of ‘centauring’ as its starting point. It can be understood as a temporary integration of two bodies, practices, objects or fields of knowledge in the creation of a third – to us unknown – creature, phenomenon, situation, becoming or thing; a centaur.

The centaur is a fantasy figure, a liminal being, but also the notion, or image, used in dressage, to describe the practice and the aesthetics of an equipage. The project has evolved from questions concerning how curating and choreography can be understood as one common artistic practice, how they are ‘centauring’, and how this practice operates in relation to dressage.

The relation between horses and humans within the field of dressage (equitation) builds on choreographic practices (forms, patterns, movements and the equestrian’s ‘aids’) and includes affect creating situations like intimacy, dominance, fear, flow and compliancy. The project has made use of objects, terminology and choreography emanating from dressage and has, together with exhibitors (performers) been researched how these can be set in motion in performative actions, in order to find new ways of curating the inner and external aesthetics, as well as extending the knowledge field, of dressage.

As an integrated part of the exhibition, a program will take place. Artists, choreographers, dancers, experts of dressage, together with other artistic researchers, have been invited to perform, to intervene with the exhibition and engage in conversations on the art of riding as well as the notion of artistic research, in relation to visual exposition and the field of art.

Marie Fahlin

PhD-candidate, choreographer, curator

ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me

Exhibitors: Rebecca Chentinell, Sybrig Dokter, Maria Öhman och/and Cicilia Östholm
Videodokumentation/video documentation: Character

Ett storskaligt diagram i form av ett koreografiskt dokument; tecknat, skrivet och befolkat med objekt utgör platsen för föreställningen *ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me*. Föreställningen har videodokumenterats och projiceras på en vägg i konsthallen som en integrerad del av utställningen *Centauring*.

ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me är baserad på koreografier och curatoriska strategier från tidigare expositioner i samma serie (*Centauring*) och diagrammet är också en visuell representation av doktorandprojektets inre struktur

A large scale floor diagram in the form of a choreographic document; drawn, written and populated with objects constitutes the place for the performance of *ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me*. The performance has been video documented and is being projected on a wall in the art gallery as an integrated part of the exhibition *Centauring*.

ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me is based on choreographies and curatorial strategies from earlier expositions in the same series (*Centauring*) and the diagram is also a visual representation of the internal structure of the PhD-project.

Cristina Caprioli

DELDIMMA

Tunna trådar ovan till spinner en upphängd dimma, under vilken obestämda figurer rör sig stilla.

Du lyfter blicken och färdas bortom och emot. Såsom en klar morgon stannar du upp och tror på yttre rymden.

Denna dimma är en synvilla, en ton som vibrerar en uppdiktad utsikt.

En första (tråd)dimma framställdes hösten 2019 inom ramen av PASSHALL i Hallen i Farsta. Sommaren 2020 skulle den installeras i platsspecifikt format i Wanås skulpturpark men ställdes in på grund av pandemin.

Nu sprider sig denna dimma bland flera och gör sig till en upphöjd bakgrund.

PARTIAL HAZE

Thin traces above spin a suspended haze, under which uncertain figures quietly move.

You lift your gaze and travel to and from. As if a clear morning, you pause for a moment and trust the outer-space.

This haze is an illusion, a tone that vibrates a make-believe view.

A first (flat) haze was performed in the fall 2019 in the context of PASSHALL in the Hall in Farsta. In the summer of 2020 it should have been installed in a site specific format at Wanås Sculpture Park but got cancelled due to the pandemic.

Now, this haze spreads itself amongst the many, whilst performing a suspended background.

Dansare/Dancers: Cilla Olsen
och/and Julia Sundberg
Koreografi/choreography:
Cristina Caprioli

2021.03.14 | 14.00 | PERFORMANCE | INSTALLATION

MANÈGE À TROIS

Framförs av medlemmar ur/performed by members of Weld Company: Sybrig Dokter, Per Sacklén, Caroline Byström, Anna Westberg, Kajsa Sandström och/and Rebecka Stillman
Koreografi/choreography: Anna Koch

Manège à trois är ett verk för röst, händer och objekt som äger rum i en miniatyrmanège, genom mikroaktioner, rytmer och formationer. Poetiska epitet, vanligt förekommande för att namnge specifika rörelsegrupper i den koreografiska processen uttalas här tillsammans med anatomiska och somatiska beskrivningar från verk ur Weld Company's koreografiska arkiv och genom ett hästblivande.

Manège à trois is a work for voice, hands and objects that takes place within a miniature manège, through micro-actions, rhythms and formations. Poetic epithets, often used as characteristics for specific movement groups within a choreographic process, are verbally uttered together with anatomical and somatic descriptions, revisiting works from the choreographic archive of Weld Company, whilst endorsing the horse.

aswebegin

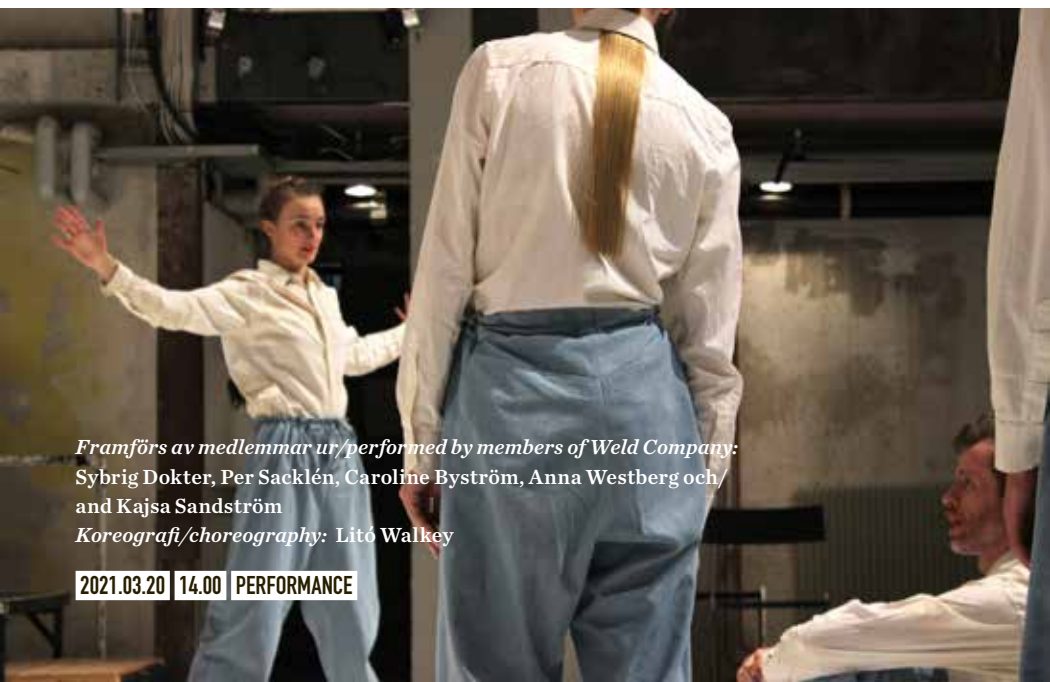
aswebegin hyllar akten av att påbörja något. Det prioriterar skissbordets instabilitet och antagandet att finna det radikala och kreativa inom det.

Vi bär våra individuella och kollektiva minnen och manus nära. Vi engagerar oss i omöjligheten av absolut exakthet samtidigt som vi gör vårt bästa försök. Vi bär våra nerver på utsidan av vår hud. Vi vågar motsäga både varandra och oss själva. Vi uppvisar full säkerhet och osäkerhet, ibland simultant. Ånger, lättnad, glädje och förvåning är närvarande. Om vi tänker ut ett smart ”intressant” sätt att ta oss igenom materialet, kommer intresset inte att bli så långlivat. Medan vi överlastar vår tillfälliga uppmärksamhet och intentioner, kommer vi tillfreds med det gripbara nuet och hyllar dess gång.

aswebegin

aswebegin honors the act of beginning. It favors the instability of the drawing board, supposing to find the radical and creative therein.

We carry our individual and collective memories and scripts close. We engage the impossibility of complete accuracy while applying our best attempts. We wear our nerves on the outside of our skin. We dare to contradict ourselves and each other. We expose full certainty and full uncertainty, sometimes simultaneously. Regret, relief, joy and surprise are present. If we think of a clever ‘interesting’ way to go through the material, the interest may not live long. While overloading our momentary attentions and intentions, we are coming to terms with the ungraspable present and celebrating its passage.

*Framförs av medlemmar ur/performed by members of Weld Company:
Sybrig Dokter, Per Sacklén, Caroline Byström, Anna Westberg och/
and Kajsa Sandström
Koreografi/choreography: Litó Walkey*

Frédéric Gies

(Black) Ribbon Dance

Rebecca Chentinell

Thread

Marie Fahlin

CICATRIX TEXTUS

2021.04.11 | 14.00

Frédéric Gies

(BLACK) RIBBON DANCE

(Black) Ribbon Dance är en ny version av verket *Ribbon Dance* från 2015. *(Black) Ribbon Dance* är den femte versionen av verket, då två soloversioner, två gruppversioner (*Cinco Cintas* och *Seven Extravaganzas*) samt en duettversion (*Dad & Son #2 – Ribbon Dance*) hittills har arbetats fram och presenterats. *Ribbon Dance* synliggör de energier och krafter vilka försätter kroppar eller objekt i rörelser och dessa rörelsers förmåga att generera sig själva, likt en motor som aktiveras av sin egen kraft. Även om det oundvikligen kommunicerat någonting annat, ämnar denna hyllandets dans inte till något annat än att kommunicera sig själv och de underliggande strömmar som genomkorsar den. Dansande till takterna av ett techno-set av Fiedel överlämnar sig Frédéric Gies, sensuellt och glädjefullt, till dessa strömmar och krafter och till sättet som bandet hen hanterar ändrar hans kropps textur. I den här nya versionen blir bandet till den mjukaste piskan av dem alla.

(Black) Ribbon Dance is a new version of the piece *Ribbon Dance*, created in 2015. It is the 5th version of this piece, as so far two solo versions, two group versions (*Cinco Cintas* and *Seven Extravaganzas*) and one duet version (*Dad & Son #2 – Ribbon Dance*) have been created and presented. *Ribbon Dance* makes manifest the drives and forces that set off bodies or things in movement and the movements' potential to self-generate, like a motor activated by its own energy. Although it inevitably communicates something else, this celebratory dance doesn't seek to communicate anything but itself and the subterranean currents that traverse it. Dancing to the beats of a techno set by Fiedel, Frédéric Gies surrenders sensually and joyfully to these currents and forces and to the ways the ribbon they handle changes the texture of their body. In this new version, the ribbon becomes the softest whip of them all.

Dans/Dance: Frédéric Gies *DJ:* Fiedel

2021.04.11 14.00 PERFORMANCE

Rebecca Chentinnell

THREAD

Thread är en bearbetning och omskrivning av ett tidigare verk från 2013, *A thread between heaven and earth* (En sträng mellan himmel och jord), som uppstod ur ett undersökande av samkoreograferande och upplösande av auktorskap, mellan två koreografer förbundna till sinsemellan olika dimensioner, den jordiska och den själsliga. *Thread* väver in ytterligare en stämma och sammanflätar tre sinnen och språk i det koreografiska undersökandet av essens, autenticitet och ursprung. I *Thread* framträder en enskild kropp som både form och fond för den skrivande rörelsens spekulatation och avtryck.

Thread is an adaptation and rewriting of an earlier work from 2013, *A thread between heaven and earth* (En sträng mellan himmel och jord), which emerged from an exploration of co-choreographing and dissolution of authorship, between two choreographers tied to different dimensions, one to the earthly and one to the otherworldly. *Thread* weaves in another voice and intertwines three wits and languages in the choreographic research of essence, authenticity and lineage. In *Thread*, an individual body appears as both form and background for the speculation and imprint of the writing of movement.

Koreografi/choreography: Rebecca Chentinnell
i nära samarbete med/in close collaboration
with Félicia Atkinson och/and Per Jonsson

2021.04.11 | 14.00 | PERFORMANCE

Marie Fahlin

CICATRIX TEXTUS

Ett performativt skrivande för skrivandets skull (asemisk skrift), där handens dans har företräde framför den meningsskapande texten och där det asemiska, i sin tur, informerar ögat-handen.

Koreografi/erande: Marie Fahlin

A performative writing for writing's own sake (asemic writing), where the dance of the hand takes precedence over the meaning creating text and the asemic, in turn, informs the eye-hand.

Choreography/ing: Marie Fahlin

The world is in flux, therefore unreadable ...

■ Louise Glück, PRISM

2021.04.11 | 14.00 | PERFORMANCE

RIDNING I DET UTÖKADE FÄLTET

Samtalet sker på svenska

Rummet har sedan länge haft ett namn; ridkonst, men vad innehåller den platsen betraktad som en samtida konstnärlig praktik?

Om vi väljer att se ridkonst som en ny konstnärlig praktik krävs det ett utforskande av dess samtalsrum på det konstnärliga samtalslets egna premisser. Det här panelsamtalet kan ses som ett första synliggörande samtal kring det här rummets utmarker, egenskaper

och konsekvenser. Hur ser platsen ut och på vilket sätt kan vi röra oss där utifrån en konstnärlig praktik? På vilket sätt förändrar vårt val av rum ridandets faktiska innehåll och utförande? Hästen är densamma men om blicken som driver vägen har en annan utgångspunkt kan vi gissa att det även förändrar utfallet av den konkreta ridna handlingen.

Det konstnärliga samtalslets exakthet är en anledning till att iscensätta det här samtalet; det andra är ridningens fysiska erfarenhet. Hästen är givetvis den första förutsättningen för platsens existens, men om ridning ska ses som konstnärlig praktik är hästen på många sätt också medskapare; och kanske det är däremellan fältet börjar bli synligt.

RIDING IN THE EXPANDED FIELD

This conversation will be in Swedish

This practice has been called The Art of Riding for the last 2000 years; but what does that concept consist of if regarded as a contemporary artistic practice?

If we choose to consider equestrian art as a new artistic practice it requires us to explore this practice within the premises of the artist talk. This talk can be regarded as an initial survey of the general characteristics of this space, the outer boundaries and assumed consequences. How do we navigate in this new found practice while staying within an artistic context? How does our choice of perspective change the actual outcome of our equestrian actions and results? The horse will be the same but if the road travelled is based on our artistic practice we can assume that it changes the outcome of the actual equestrian actions.

The precision of the artistic talk combined with the physical equestrian experience is the background for inviting to this discussion. The horse is obviously the main criteria of the existence of this practice, but if riding horses shall be considered as an artistic practice the horse is a co-artist; and that space in between may be where this field will become visible.

Cristina Caprioli

ALLTID IBLAND (utsnitt ur)

En före-visning av ccap 2021 nya produktion **alltid ibland** vars o-jämna steg i återkommande vändning tänjer en efterlängtd lutning.

Således knyter denna koreografi an till tidigare ccap koreografier, samtidigt som den anger ett virrvarr av nyvunna fåror.

Medverkande

Annika Hyvärinen Philip Bertin Morgane Nicol Oskar Landström

Musik av NHK (från albumet Program)

ALWAYS SOMETIMES (excerpts from)

A preview of ccap 2021 new production **always sometimes** which uneven strides in recurrent strain an anticipated tendency.

Thus, a choreography that refers to former ccap choreographies, yet at the same time travels a ragbag newly acquired grooves.

Performers

Annika Hyvärinen Philip Bertin Morgane Nicol Oskar Landström

Music by NHK (from the album Program)

2021.04.25 14.00 PERFORMANCE

Marie Fahlin

VIVA VOCE

Disputationen sker på engelska / The defense will be in English

Disputationen av Marie Fahlins konstnärliga doktorsavhandling *Moving through Choreography – Curating Choreography as an Artistic Practice*, vid Stockholms konstnärliga högskola, sker i utställningen den 28 april kl 14–18.

The public defense of Marie Fahlin's doctoral project *Moving through Choreography – Curating Choreography as an Artistic Practice*, at Stockholm University of the Arts, will take place in the exhibition April 28th 2021 at 2–6 pm (app.)

Opponent

Betygsnämnd/examination committee

Joanna Sandell

Theodor Ringborg

Astrid von Rosen

Gabriel Smeets

Rebecca Hilton (reserv/deputy member)

2021.04.28 | 14.00–18.00 | DISPUTATION | PUBLIC DEFENSE

Det dokumenterade konstnärliga forskningsprojektet (doktorsavhandlingen) görs tillgängligt och arkiveras genom följande sammanflätade material:

<i>Centauring</i>	En curaterad och koreograferad utställning som inkluderar videodokumentation av liveframträdandet av <i>ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me</i>
<i>Centauring – The Book</i>	Tryckt publikation
<i>appendix</i>	Tryckt publikation
<i>7 riddikter</i>	Textkonstobjekt
<i>Moving through Choreography – Curating Choreography as an Artistic Practice</i>	Doktorsavhandlingens dokumenterade material tillgängliggjorda i Research Catalogue
Huvudhandledare	André Lepecki
Handledare	Cristina Caprioli

The documented artistic research project (thesis) is made public and archived through the following intertwined materials:

<i>Centauring</i>	A curated and choreographed exhibition including video documentation of the live performance <i>ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me</i>
<i>Centauring – The Book</i>	Printed publication
<i>appendix</i>	Printed publication
<i>7 riddikter</i>	Textartobject
<i>Moving through Choreography – Curating Choreography as an Artistic Practice</i>	The dissertation's documented materials published in Research Catalogue
Principal supervisor	André Lepecki
Supervisor	Cristina Caprioli

FINISSAGE

14.00 *ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me*
Koreografi[choreography]: Marie Fahlin

14.30 Release av *Koreografisk Journal #7*, konstnärlig forskning
[Release of *Koreografisk Journal #7*, Artistic Research]

Performativa läsningar från [Performative readings from]
Koreografisk Journal

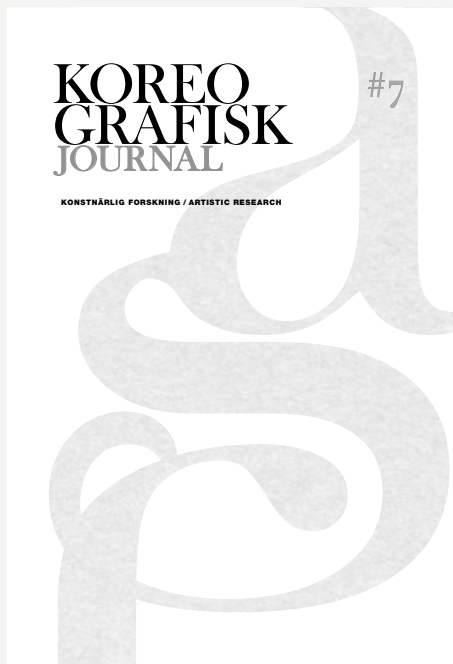
Solo från [Solo dance from] *Warriors: Chiron in Aries, Recital #1*
Koreografi [choreography]: Frédéric Gies
Dansare [dancer]: Disa Krosness

Performativ presentation [performative presentation].
Dramaturgiskt dansande av [Dramaturgical dancing by]
Klara Utke Acs i dialog med [in dialogue with] Adam Seid Tahir

15.00 Diskussion kring konstnärlig forskning med inbjudna gäster,
modererad av Anna Koch
[A discussion on artistic research with invited guests, moderated by
Anna Koch]

Med reservation för ändringar
The programme may be subject to change

KOREOGRAFISK JOURNAL #7 KONSTNÄRLIG FORSKNING [ARTISTIC RESEARCH]

Det sjunde numret av Koreografisk Journal publicerar nyskrivna texter av både svenska och internationella koreografer utifrån temat konstnärlig forskning. Det aktuella numret och dess curaterade release är tänkt som en plattform, där både skribenter från det koreografiska fältet liksom läsare och publik kan dela, och vistas i, pågående forskning inom koreografi.

Till releasen har vi bjudit in koreografer och dansare att fördjupa journalens tematik genom samtal och konstnärliga framföranden av såväl koreografi som text.

Bidrag till journal och release från bland andra: Frédéric Gies, Mirko Guido, KAI-EN, João da Silva, Vera Sofia Mota, Klara Utke Acs, Janne-Camilla Lyster, Moa Franzén, Erik Berg och Rasmus Ölme. Koreografisk Journal ges ut av Koreografiska Konstitutet / Rebecca Chentinell och Marie Fahlin. Layout: Micael Bäckström / MBM Förlag

The seventh issue of Koreografisk Journal will publish new texts by both Swedish and international choreographers on the theme Artistic Research. The upcoming issue and the curated release is a platform, where both writers from the choreographic field, readers and the audience can share, and take part of, ongoing research in choreography.

To the release, we have invited choreographers and dancers to deepen the theme of the journal through discussions and artistic presentations of choreography as well as text.

Contributions to the journal and release by, amongst others: Frédéric Gies, Mirko Guido, KAI-EN, João da Silva, Vera Sofia Mota, Klara Utke Acs, Janne-Camilla Lyster, Moa Franzén, Erik Berg and Rasmus Ölme. Koreografisk Journal is published by Koreografiska Konstitutet / Rebecca Chentinell and Marie Fahlin. Layout: Micael Bäckström / MBM Förlag

BIO

AASE BERG är poet och essäist, bosatt i Stockholm. Hon är också litteraturkritiker och skriver mestadels i DN. Sen debuten med *Hos rådjur* 1997 har hon publicerat ett flertal diktsamlingar, essäböcker och romaner. Många av böckerna kretsar kring och tar ett poetiskt/ politiskt grepp på gränsupplösningen mellan natur och kultur, och mellan djur, människa och maskin. År 2021 är hon aktuell med två böcker – romanen *En uppblåst liten fittas memoarer*, som utkommer i mars, och essäboken *Olyckligt kär i djur*, som ska publiceras till hösten. Den senare handlar om det i grunden omöjliga mötet mellan människa och djur, mellan människa och människa och i förlängningen: om det omöjliga mötet med sig själv.

AASE BERG is a poet and essayist based in Stockholm. She is also a literary critic and writes predominantly in Dagens Nyheter. Since her debut with *Hos rådjur* [With Deer] in 1997, she has published several collections of poetry and essays as well as novels. Many of her books take a poetic-political hold of the dissolving boundaries between nature and culture, and between animals, humans and machines. In 2021 she will publish two books – the novel *En uppblåst liten fittas memoarer*, to be published in March, and the essay collection *Olyckligt kär i djur*, to be published this autumn. The latter is concerned with the impossible encounter between humans and animals, between human and human and in extension, the impossible encounter with oneself.

CRISTINA CAPRIOLI är född och uppvuxen i Italien, och har dansat i Tyskland och USA. Sedan mitten av 80-talet är hon bosatt i Stockholm där hon på 90-talet grundade CCAP, som sedan dess varit basen för alla hennes arbeten. Cristina arbetar med koreografi i flera former och format, från scenuppträdanden, installationer och utställningar till filmer, festivaler och publikationer. Alla hennes arbeten är långsiktiga projekt som löper parallellt med ett nationellt och internationellt turnerande så väl som undervisning. Cristina är professor i koreografi och har fått många utmärkelser och stipendier.

CRISTINA CAPRIOLI is born and raised in Italy, dancing in Germany and the US, since the mid-80's resident in Stockholm, where she in the 90's funded CCAP, to this day the base of all her work. Cristina works with choreography in various forms and formats, from stage performances, installation and exhibitions to films, festivals and publications. All of her work is a long-term project, running parallel to a national and international touring and teaching. Cristina is Professor of Choreography and has been awarded many grants and prizes.

REBECCA CHENTINELL är utbildad vid Kungliga Svenska Balettskolan och ArtEZ University of the Arts i Holland. Hon har sin bas i Stockholm och är verksam som koreograf, dansare, curator och redaktör. Hennes verk har visats på bland annat Kummelholmen, Weld, Färgfabriken och Inter Arts Center. Chentinell är just nu

residensstipendiat på Iaspis / Internationella dansprogrammet i samarbete med Félícia Atkinson, samt arbetar med ett nytt curatoriskt projekt tillsammans med Rickard Borgström. Tillsammans med Marie Fahlin driver hon Koreografiska Konstitutet samt är ansvarig utgivare för *Koreografisk Journal*.

REBECCA CHENTINELL is educated at the Royal Swedish Ballet School and ArtEZ University of the Arts, the Netherlands. She is based in Stockholm and works as a choreographer, dancer, curator and editor. Her work has been shown at Kummelholmen, Weld, Färgfabriken and Inter Arts Center, among others. Chentinell is currently a studio grant holder at Iaspis / The International Dance Programme in collaboration with Félícia Atkinson, and is working on a new curatorial project together with Rickard Borgström. Together with Marie Fahlin, she runs Koreografiska Konstitutet and publishes *Koreografisk Journal*.

MARIE FAHLIN är utbildad vid SNDO, Amsterdam. Hon arbetar med koreografiska transponeringar mellan material och medier i både sina egna arbeten och i samarbete med andra. Fahlin har mångårig erfarenhet av att arbeta som curator, dansare, koreograf och forskare inom det koreografiska fältet och har lett och deltagit i ett antal konstnärliga forskningsprojekt, bland andra *Unheimliche Verbindung*-en tillsammans med konstnären Filipa Arriás (Kungl. Konsthögskolan) och *Music in Movement* med Stefan Östersjö (Vetenskapsrådet). Fahlin är medlem av Weld

Company sedan 2013 och tillsammans med Rebecca Chentinell driver hon organisationen Koreografiska Konstitutet. Sedan 2014 är Fahlin doktorand i koreografi vid Stockholms konstnärliga högskola med projektet **Moving through Choreography – Curating Choreography as an Artistic Practice**. Projektet tar avstamp i frågor om på vilka sätt curaterande är verksamt som en integrerad del i koreografi. I sina konstnärliga forskningsexpositioner, som går under namnet Centauring, arbetar Fahlin med dressyr som en funnen koreografisk praktik där terminologi, rörelser och objekt från dressyrvärlden är del i den koreografiska kompositionen tillsammans med mänskliga kroppar, "exhibitors".

MARIE FAHLIN is educated at the SNDO, Amsterdam. She works with choreographic transpositions between materials and mediums in her own work and in collaboration with other artists. Within the choreographic field she has extensive experience from being curator, dancer, choreographer and researcher and has been conducting and collaborating in a number of artistic research projects, e.g. **Unheimliche Verbindungen** together with artist Filippa Arrias (The Royal Institute of Art) and **Music in Movement** with Stefan Östersjö (The Swedish Research Council). Fahlin is a member of Weld Company since 2013 and together with Rebecca Chentinell she runs the organization Koreografiska Konstitutet. Since 2014 Fahlin is a PhD-candidate in choreography at Stockholm University of the Arts with the project **Moving through Choreography – Curating Choreography as an Artistic Practice**. The project takes its starting point in questions around how curating is operative as an integrated part of choreography. In her artistic research exhibitions, Centauring, Fahlin is working with dressage as a found choreographic practice where the terminology, movements and objects

from the world of dressage are part of choreographic compositions together with human bodies, exhibitors.

FRÉDÉRIC GIES är dansare och koreograf verksam i Sverige. Genom att pendla mellan exakt reglerade kompositioner och den intensitet och kaos genererad av dansande kroppar vilka överlämnat sig till de begär och krafter vilka genomkorsar dem, lyfter Frédéric Gies dansverk fram dansens förmåga att tala utan att förklara eller representera någonting. Med utgångspunkt i hans tidigare balettskolning, möten med specifika trender i den samtida dansen i början av 90-talet, upplevelser från dansgolven på teknoklubbar och rave och hans studier av somatiska praktiker, närmar sig Frédéric Gies form som möjlighet snarare än begränsning. Hans danser svetsar samman former till synes främmande för varandra, återvinner och perverterar danshistorien och dess arv. På ett lekfullt sätt kollapsar hen hierarkier mellan inlärd och populära former av dans. Hans verk adresserar också politik på ett icke-representativt sätt. I verken är kropparna som instiger rörelse snarare utforskare av komplexiteten av identitetens olika lager än förstärkare av desamma. Frédéric Gies arbeten är också starkt sammankopplade med technomusiken och genomsyras av referenser till klubb- och ravekulturer.

FRÉDÉRIC GIES is a dancer and choreographer based in Sweden. Oscillating between clockwork composition and the intensities and chaos generated by dancing bodies surrendering to the desires and forces that traverse them, Frédéric Gies' dance pieces bring to the forefront the capacity of dance to speak without having to demonstrate or represent anything. Drawing from their former training in ballet, their encounter with specific trends of contemporary

dance at the beginning of the 90s, their dance floor experiences in techno clubs and raves and their study of somatic practices, Frédéric Gies approaches form as possibilities rather than constraints. Their dances weld forms seemingly foreign to each other, recycle and pervert dance history and heritages. They playfully collapse the distinction and hierarchies between erudite and popular forms of dance. Their pieces also address politics in a non-representational way. In their pieces, bodies as the instigators of movement don't reinforce identities but excavate the complexity of their layers. Frédéric Gies' work is also tightly connected to techno music and infused with references to clubbing and rave cultures.

REBECCA HILTON är en australiensisk konstnär verksam i Stockholm. Hennes praktik inbegriper dans, performance, koreografi, undervisning, skrivande och samtal. Hon har deltagit i en mängd konstnärers arbeten, bland andra Russell Dumas, Stephen Petronio, Mathew Barney, Jennifer Monson, John Jasperse, Lucy Guerin, Tino Sehgal, Xavier Le Roy and Chrysa Parkinson. Hennes pågående projekt, **GROUPNESS**, manifesteras som en rad experiment som utforskar förhållandet mellan förkroppslika praktiker, muntliga traditioner och koreografiska system. Rebecca är professor i koreografi inom forskningsområdet Site, Event, Encounter vid Stockholms konstnärliga högskola.

REBECCA HILTON is an Australian born artist living in Stockholm. Her practices include dancing, performing, choreographing, teaching, writing and talking. She has contributed to the work of a range of artists including Russell Dumas, Stephen Petronio, Mathew Barney, Jennifer Monson, John Jasperse, Lucy Guerin, Tino Sehgal, Xavier Le Roy and Chrysa Parkinson. Her ongoing project,

GROUPNESS, manifests as a series of experiments researching relationships between embodied practices, oral traditions and choreographic systems. Rebecca is a Professor of Choreography for the research area Site, Event, Encounter at the Stockholm University of the Arts.

ANNA KOCH är dansare och koreograf vars arbeten rör sig mellan olika discipliner, men har alltid dansen i grunden. Hon är grundare av Weld, en plattform för dans och konst i Stockholm som öppnade 2006. År 2013 initierade hon Weld Company, en möjliggörande struktur för samtida dans och koreografi.

ANNA KOCH is a dancer and choreographer whose practice moves through different fields, but has dance as its foundation. She is the founder of Weld, a platform for dance and art in Stockholm that opened 2006. In 2013 she initiated Weld Company, an enabling structure for contemporary dance and choreography.

ANDRÉ LEPECKI är professor och prefekt för institutionen för Performancestudier vid New York University. Han har varit redaktör för flertalet antologier om dans- och performance-teori, bland andra *Of the Presence of the Body* (2004) and *Dance* (2012). Som fristående performancecurator har han utvecklat projekt för HKW i Berlin, MoMA i Warszawa, MoMA PS1 i New York, Hayward Gallery i London, Haus der Kunst i München och Sydneybiennalen 2016 för att nämna några. Föreläsningar i urval inkluderar Gauss Seminar, Princeton University, Brown University, École des Hautes Études en Sciences Sociales, Paris, Universidade Federal do Rio de Janeiro, Freie Universität, Berlin, Universidade de Lisboa, Roehampton University and University of New South Wales. Han är författare till *Exhausting Dance: performance and the politics*

of movement (2006, översatt till elva språk) och *Singularities: dance in the age of performance* (2016). 2008 tilldelades han AICA-US priset för bästa performance för samcurationen och regi av den auktoriserade nyuppsättningen av Allan Kaprows *18 Happenings in 6 Parts* (beställd av Haus der Kunst 2006 och framförd på PERFORMA 07).

ANDRÉ LEPECKI is Full Professor and Chairperson at the Department of Performance Studies at New York University. Editor of several anthologies on dance and performance theory including *Of the Presence of the Body* (2004) and *Dance* (2012). An independent performance curator, he has created projects for HKW-Berlin, MoMA-Warsaw, MoMA PS1, the Hayward Gallery, Haus der Kunst-Munich, Sydney Biennial 2016, among others. Selected lectures include the Gauss Seminar at Princeton University, Brown University, École des Hautes Études en Sciences Sociales – Paris, Universidade Federal do Rio de Janeiro, Freie Universität - Berlin, Universidade de Lisboa, Roehampton University, University of New South Wales, among many others. Author of *Exhausting Dance: performance and the politics of movement* (2006, translated into eleven languages), and of *Singularities: dance in the age of performance* (2016). AICA-US award "Best Performance" 2008 for co-curating and directing the authorized redoing of Allan Kaprow's *18 Happenings in 6 Parts* (a commission of Haus der Kunst 2006, performed at PERFORMA 07).

CARL-JOHAN MALMBERG är författare och kritiker verksam i Stockholm. Han har arbetat som radioproducent vid Sveriges Radio, som lärare i film- och konstvetenskap vid Stockholms universitet, Kungliga Konsthögskolan och Södertörns högskola, och skrivit kulturjournalistik i dagspress och tidskrifter. 1979–1989 var

han en av redaktörerna för den ryktbara kulturtidskriften Kris. Han har tilldelats ett antal priser och utmärkelser, däribland Stora fackbokspriset 2013 för sin bok om William Blake, *Stjärnan i foten*. Sedan 2016 är han hedersledamot av Kungliga Konstakademien.

CARL-JOHAN MALMBERG is an author and critic based in Stockholm. He has worked as radio producer for Sweden's Radio, as a teacher in film and art studies at Stockholm University, The Royal Institute of Art and Södertörn University College, and as a culture journalist in the daily press and various journals. 1979-1989 he was one of the editors for the renowned culture journal Kris. He has been awarded a number of awards and prizes, among them the Great Non-fiction Award in 2013 for his book on William Blake, *Stjärnan i foten*. Since 2016 he is an honorary member of the Royal Swedish Academy of Fine Arts.

LENA OJA är konstnär och författare som främst arbetat med skrivande som processverktyg i olika praktiker. De senaste åren har främst ägnats åt projektet *Allvaret som förutsättning i en burens situation* som undersökt hur konstnärliga arbetsprocesser förändrar ridningens innehåll. Lena Oja är uppvuxen i Asien och är utbildad i journalistik och kinesiska vid Stockholms universitet och har en fil.mag. i Fri Konst från Konstfack.

LENA OJA is an artist and writer mainly focusing on writing as a vital creative tool in different fields of artistic practice. She has explored how the technical aspects of the schooling of a horse changes if you look upon riding as if it were art. The project *The importance of earnestness in a borne agreement between horse and human*, focuses on how the artistic context actually highlights and changes the outcome and quality of the equestrian

experience. Lena Oja grew up in Asia and holds a BA in Chinese and Journalism and a MA in Fine arts from the University of Arts, Crafts and Design, Stockholm.

THEODOR RINGBORG är konstnärlig ledare på Bonniers Konsthall. 2019 doktorerade han vid Goldsmiths University, London. Ringborg har ansvarat för flertalet utställningar och publikationer samt varit skribent för flera av världens mest välrenommerade konstitidskrifter.

Theodor Ringborg is the artistic director at Bonniers Konsthall. In 2019 he received his PhD from Goldsmiths University in London. Ringborg has produced numerous exhibitions and publications and has been writing for many of the most renowned international art journals.

ASTRID VON ROSEN är docent i konsthistoria och visuella studier vid Göteborgs universitet, där hon också disputerade 2010. Hon är koordinator för forskargruppen för arkiv vid UGOT / UCL Centre for Critical Heritage Studies. Före sin akademiska karriär var von Rosen professionell klassisk och samtida dansare. Inom sin forskning kombinerar hon gränsöverskridande arbeten med performancearkiv, register och arkiverande med deltagande tillvägagångssätt för att bidra till samhällsförändring och -omvandling, metodologisk utveckling och historiografiskt revision.

ASTRID VON ROSEN is an associate professor of Art History and Visual Studies, at University of Gothenburg, Sweden, and joint coordinator of the Archives Cluster in the UGOT / UCL Centre for Critical Heritage Studies. Prior to UGOT she was a professional classical and contemporary dancer. In her research she combines cross-border engagement with performance archives, records and archiving, with participatory approaches

to contribute to social change and transformation, methodological development and historiographical revision.

JOANNA SANDELL är curator, skribent och chef för Södertälje Konsthall. Joanna har också grundat **The Mirror Institution**, ett initiativ som verkar för produktion av konst utanför de gängse institutionerna. Sandell har specialiserat sig på att vitalisera konstinstitutioner och kommer tidigare från Botkyrka konsthall och Kalmar konstmuseum. I Kalmar tog arbetet formen av plattformen Djupt Minne – ett flerårigt strategiskt arbete för att främja utbyten mellan Sverige och den afrikanska kontinenten.

JOANNA SANDELL is a curator, writer and director at Södertälje Konsthall. Joanna is also the founder of **The Mirror Institution**, an initiative that works toward the production of art outside of the usual institutions. Sandell has specialized in vitalizing art institutions and has previously led Botkyrka Konsthall and Kalmar Museum of Art. In Kalmar she realized the platform **Deep Memory** – a strategic project to promote artistic exchange between Sweden and the African continent.

PAULA VON SETH är konstnär, konstpedagog och curator. Hennes fotografier, performances, videor och skulpturer tematiserar nutida postkoloniala och ekologiska värdesystem, och konst som ett verktyg för att skapa gemensamma resurser och visioner. Hon är medförfattare till **Commons in Cape Town** (2013). För tillfället är von Seth agronomstudent i landsbygdsutveckling vid Sveriges lantbruksuniversitet och deltar i ett MISTRA-forskningsprogram i miljökommunikation vid SLU. Hon curerade den svenska boken och samlingen i världsboken **Imago Mundi** och det rysk-nordiska tvärvetenskapliga projektet och boken **Swinging with Neighbours** (2006). Hon

arbetar sedan 1999 som konstpedagog på Moderna Museet Stockholm och är sedan 15 år tillbaka en återkommande gästlärare vid Beckmans Designhögskola.

PAULA VON SETH is an artist, art educator and curator. Her photographs, performances, videos and sculptures explore contemporary postcolonial and ecological value systems, and art as a tool for creating common resources and visions. She is a co-writer of **Commons in Cape Town** (2013). Currently von Seth studies rural development and agricultural sciences at the Swedish University of Agricultural Sciences and participate in a MISTRA-research programme in environmental communication at SLU. She curated the Swedish artcollection and book-project in the **Imago Mundi** world archive, and the multi-disciplinary Russian-Nordic project and book **Swinging with Neighbours** (2006). Since 1999 she is an art educator at Moderna Museet Stockholm and has for the past 15 years regularly worked as a guest teacher at Beckman's Design Academy.

GABRIEL SMEETS är sedan 2014 konstnärlig ledare för Cullberg, det nationella och internationella repertoarkompaniet för samtida dans i Sverige. Tidigare var han konstnärlig ledare för SNDO, The School for New Dance Development, i Amsterdam, Nederländerna. Gabriel har studerat konstvetenskap och konstjournalistik och 2000–2006 var han dansredaktör för tidningen TM (Theatermaker). Som dramaturg har han skapat verk tillsammans med Paralyse D'Amour, Marina Abramovic, Aziz Bekkaoui and Ibrahim Quraishi.

Since 2014, **GABRIEL SMEETS** is the artistic director of Cullberg, the national and international repertoire contemporary dance company in Sweden. Prior he was the artistic director of the SNDO, the School for New Dance Development

in Amsterdam, The Netherlands. Gabriel has studied visual arts and arts journalism and between 2000 and 2006 he was the dance editor for the magazine TM (Theatermaker). As a dramaturge he created works with Paralyse D'Amour, Marina Abramovic, Aziz Bekkaoui and Ibrahim Quraishi.

LITÓ WALKEY är konstnär av Kanadensisk och Grekisk härkomst, verksam i Berlin. Hennes arbete rör sig över skrivande, koreografi och performance och befattar sig med strategier för att aktivera kritiska sätt att vara uppmärksam på, genom samarbeten, kollektivt delande och översättning. Nyligen har hon utvecklat arbeten med Weld Company och Fylkingen (Stockholm); BCN och MEZANNINE (Porto); Tanzfabrik och Hebbel am Ufer (Berlin). Efter sin nioåriga ställning som lärare vid HZT Inter-University of the Arts Berlin initierade Litó en publikation om sammanflätningen mellan konstnärliga och pedagogiska praktiker. Mellan 2002 och 2009 uppträdde och undervisade hon internationellt tillsammans med den Chicago-baserade performancegruppen Goat Island. Hon undervisar vid konstnärliga universitet i Stockholm, Helsinki och Copenhagen och handleder koreografiskt arbete.

LITÓ WALKEY is an artist of Canadian and Greek origins, based in Berlin. Moving between writing, choreography and performance, her work engages strategies of collaboration, proliferation and translation to activate critical ecologies of attention. Recent projects were developed with Weld Company and Fylkingen (Stockholm); BCN and MEZANNINE (Porto); Tanzfabrik and Hebbel am Ufer (Berlin). Following her 9-year teaching position at HZT Inter-University of the Arts Berlin, Litó initiated a publication on the entanglement of artistic and pedagogic practices. From 2002 – 2009

she performed and taught internationally with the Chicago-based performance group Goat Island. She teaches at the Arts Universities of Stockholm, Helsinki and Copenhagen and advises choreographic work.

WELD COMPANY arbetar med koreografer och dansare som representerar olika generationer, arbetssätt och uttryck. Kompaniet rör sig obehindrat över stora och små format genom att vidareutveckla idén om ett danskompani och vad det kan vara och göra idag. Kompaniet arbetar med verk av inbjudna koreografer, egna arbeten så väl som med svensk danshistoria. Medlemmarna bidrar till och är delaktiga i att välja ut innehållet. Utöver att röra sig i en traditionell danskontext "parasiterar" kompaniet på redan existerande strukturer och arbeten i glappet mellan den oetablerade och det etablerade.

WELD COMPANY works with choreographers and dancers representing different generations, working methods and expressions. The company moves unrestrained through larger and smaller formats by further developing the idea of a dance company and what it can be and do today. The Company works with invited choreographers, self-made works as well as the Swedish dance history. The members contribute with and are involved in selecting the content. Besides the traditional dance contexts the company 'parasites' on existing structures and work in the gaps between the unestablished and established.

PERNILLA ZETTERMAN bor och arbetar i Stockholm. Hon har bl.a. ställt ut på Galleri Taik, Fotomuseum Winterthur, The Finnish Museum of Photography, Artipelag, Kunstmuseum Wolfsburg, Fotografiska och Hasselblad Center. I samband med hennes soloutställning *Flying*

Change på Grundemark Nilsson Gallery i Stockholm utkom hennes andra monografi *Turn Down Center Line*, Kerber Verlag (2017). Form och koncept: Sandra Praun och Oscar Guermouche. Zettermans första bok *Behave* är publicerad av Hatje Cantz Verlag (2009), med text av Urs Stahel (Fotomuseum Winterthur). Samlingar där Pernilla Zetterman finns representerad inkluderar Fotomuseum Wintertour, Hasselbladsstiftelsen, Photo-Raum och Borås Konstmuseum. Zetterman har forskat i fotografi vid Aalto-Universitetet i Helsingfors, har en MFA från Konstfack i Stockholm och en BFA från Högskolan för fotografi och film vid Göteborgs universitet. Hon har mottagit Victorstipendiet från Hasselbladstiftelsen.

PERNILLA ZETTERMAN lives and works in Stockholm. She has exhibited at Gallery Taik, Fotomuseum Winterthur, The Finnish Museum of Photography, Artipelag, Kunstmuseum Wolfsburg, Fotografiska and the Hasselblad Center, among other places. In connection to her solo exhibition *Flying Change* at Grundemark Nilsson Gallery in Stockholm, her second monograph *Turn Down Center Line*, with design and concept by Sandra Praun and Oscar Guermouche, was published by Kerber Verlag (2017). Zetterman's first book *Behave* is published by Hatje Cantz Verlag (2009) and includes text by Urs Stahel (Fotomuseum Winterthur). Pernilla Zetterman's work is included in the collections of Fotomuseum Winterthur, Hasselbladsstiftelsen, Photo-Raum and Borås Konstmuseum. Zetterman has been a researcher in photography at Aalto-University in Helsinki and holds a MFA from the University of Arts, Craft and Design, Stockholm and a BFA in Photography and film from University of Gothenburg. She has received the Victor Fellowship from the Hasselblad Foundation.

KONSTNÄREN VILL TACKA

Helena Holmberg, Konsthallschef Marabouparken konsthall
All personal på Marabouparken konsthall
Mina medarbetare Rebecca Chentinell, Sybrig Dokter, Maria Öhman och Cicilia Östholm
Mina handledare: André Lepecki och Cristina Caprioli
Alla medverkande i det kommande programmet
Stockholms konstnärliga högskola: Kristine Slettevold,
Stacey Sacks, Olof Halldin, Helle Zimmerman,
Adam Woodward och Jimmy Svensson.
Ett speciellt tack till: Ellen Røed, Cecilia Roos,
Lena Hammergren och Anne Juren
Herman Nygren och medarbetare på Character
Micael Bäckström/MBM Förlag
Sanna Koivuvoja, Anna Bergström, Maria Bohlin och
Lena Oja för sadlar, brett och tyglar!
Studenterna vid MAKOR och Jennifer Lacey
Elsa Bäckström

THE ARTIST WANTS TO THANK

Helena Holmberg, Artistic Director/Curator Marabouparken Art Gallery
All the staff at Marabouparken art gallery
My collaborators Rebecca Chentinell, Sybrig Dokter,
Maria Öhman and Cicilia Östholm
My supervisors André Lepecki and Cristina Caprioli
All the participants in the upcoming program
Stockholm University of the Arts: Kristine Slettevold,
Stacey Sacks, Olof Halldin, Helle Zimmerman,
Adam Woodward and Jimmy Svensson.
A special thank you to Ellen Røed, Cecilia Roos,
Lena Hammergren and Anne Juren
Herman Nygren and crew at Character
Micael Bäckström/MBM Förlag
Sanna Koivuvoja, Anna Bergström, Maria Bohlin and
Lena Oja for saddles, bits and reins!
The students at MAKOR and Jennifer Lacey
Elsa Bäckström

Marabouparken konsthall drivs med stöd från
Sundbybergs stad, Region Stockholm och Kulturrådet
Marabouparken konsthall is supported by the City of
Sundbyberg, Region Stockholm and the Swedish Arts
Council.

PROGRAM [PROGRAMME]

- 2021.02.13 Marie Fahlin, Centauring
Marie Fahlin, ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me
- 2021.03.14 Cristina Caprioli, Deldimma [Partial Haze]
- 2021.03.20 Weld Company/Anna Koch, Manège à Trois
Weld Company/Litó Walkey, aswebegin
- 2021.04.11 Frédéric Gies, (Black) Ribbon Dance
Rebecca Chentinell, Thread
Marie Fahlin, cicatrix textus
- 2021.04.18 Ridning i det utökade fältet, samtal med [Riding in the Expanded Field, conversation with]
Lena Oja, Aase Berg, Paula von Seth, Carl-Johan Malmberg & Pernilla Zetterman
- 2021.04.25 Cristina Caprioli, Alltid ibland [Always sometimes]
- 2021.04.28 Marie Fahlin, Viva Voce, disputation [public defence]
- 2021.05.02 Finissage | Marie Fahlin, ONE – I leave the skin dead and dry shining light behind me
Release/readings: Koreografisk Journal #7, konstnärlig forskning [Artistic Research]
Solo av [from] Frédéric Gies: Warriors: Chiron in Aries, Recital #1, dansare [dancer]: Disa Krosness
Performativ[e] presentation med [with] Klara Utke Acs och [and] Adam Seid Tahir
Diskussion om konstnärlig forskning [A discussion on artistic research]

Centauring är ett samarbete mellan Marabouparken konsthall och Stockholms konstnärliga högskola/Institutionen för dans
Centauring is a collaboration between Marabouparken art gallery and Stockholm University of the Arts/Department of Dance

Marabouparken konsthall
Lövströmsvägen 8, Sundbyberg
www.marabouparken.se

marabouparken

STOCKHOLM | STOCKHOLMS
UNIVERSITY | KONSTNÄRLIGA
OF THE ARTS | HÖGSKOLA